

slaaet det høje Ting at anvende med Hensyn til Avlscentrer, er følgende: Jeg har ment, at man burde udtage det røde Kvæg og det jydsk Kvæg hver for sig, idet disse to Kvægracer repræsentere en saa stor Del af vort Kvæghold, og paa saa mange Steder ere bragte op til en saadan Højde, at en Konkurrence inden for disse to Racer hver for sig er fuldt naturlig og rimelig. En saadan Konkurrence skulde da udføres paa den Maade, at Fællesforeningerne foranstalte, ligesom Fyns Stifts patriotiske Selskab allerede har gjort, Konkurrence mellem Besætninger inden for deres Omraade, og dernæst udpege de Besætninger, som de finde, at der overhovedet kunde være Tale om at bringe ind under Kategorien Avlscentrer. Hvilke Besætninger der saa skulde tilkendes Hædersnavnet: Avlscentrer, skulde overlades til et Udvalg, bestaaende af Formændene for Bedømmelsesudvalgene i Fællesforeningerne sammen med to af Ministeriet udnævnte Mænd. Disse skulde, da blandt de indkomne Ansøgninger, eller hvad man nu vil kalde det, for hele Landets Vedkommende udpege de Besætninger, der vare værdige til at være Avlscentrer, og samtidig tilkende disse en Grundpræmie. Men det er ikke nok, at slige Besætninger have faaet Anerkendelse som Avlscentrer. Der maa sørges for, at de gode Egenskaber ogsaa virkelig komme Landbruget og Kvægholdet til gode, og dette skulde opnaas ved, at der i de følgende Aar føres Tilsyn med, at de Forpligtelser, som de vedkommende Avlscentrer have paataget sig, ogsaa virkelig opfyldes. Særlig maa man forlange, at de ikke sende deres Dyr til Udlandet, men at disse virkelig komme det danske Landbrug til gode. Dette Tilsyn skulde udføres af de samme Mænd, som havde ledet Grundpræmiens Uddeling, nemlig Formændene for Fællesforeningernes Bedømmelsesudvalg, sammen med Ministeriets Mænd, men atter hver for sin Provins. Disse Udvalg skulde saa, for saa vidt vedkommende Avlscentrer vedblivende opfyldte de stillede Fordringer, kunne tildele vedkommende en Bevaringspræmie aarlig for de følgende 3 Aar, altsaa et Aars Grundpræmie og 3 Aars Bevarelsespræmier. Efter disse 4 Aars Forløb kan ingen vedblivende faa Præmie, med mindre han indgaar i en ny Konkurrence og derved atter bliver anerkendt som Avlscenter. Jeg har tilladt mig at foreslaa, at denne Konkurrence skulde være et Aar. Jeg ved vel, at der er stærk Stemning rundt omkring i Landbruget for, at den

skulde være toaarig. Jeg har nærmest opstillet den etaarige Konkurrence for at faa Sagen sat lidt hurtig i Gang; men jeg skal udtale, at for saa vidt Landbruget ønsker, at der indføres toaarige Konkurrencer, skal der fra min Side selvfølgelig ikke være noget som helst til Hinder derfor. Ved Siden af Avlscentrer for rødt Kvæg og jydsk Kvæg var der jo tiltænkt en Del af Bevillingen til de Husdyr, som ligge uden for disse Racer, nemlig Heste, Faar, Svin og Kvæg af udenlandsk Oprindelse. Det er jo klart, at man med Hensyn til disse Husdyr ikke godt kan anstille nogen Konkurrence, og jeg har derfor tilladt mig at foreslaa det høje Ting, at Fordelingen af Præmierne her overlades til Landbrugsministeriet. For Jyllands Vedkommende er man jo i hele den Maade, hvorpaa Selskabet for Hesteavl arbejder, kommen til et saa tilfredsstillende, saa godt og saa smukt Resultat, hvad enhver kunde overbevise sig om ved Dyrskuet i Aarhus i Sommer, at der her sikkert er et godt Grundlag for Ministeriet at arbejde paa. Paa Sjælland staar man endnu noget usikker, men der arbejdes med Ihærdighed, saa man sikkert ogsaa her i Løbet af kort Tid vil naa til smukke Resultater. Med Hensyn til Svinene er der jo allerede mange Steder indført Avlscentrer. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Rosleff) spurgte, hvilken Vej man skulde gaa, og hvorledes man skulde bære sig ad for at faa Del i disse Bevillinger fra Staten, og om man vel turde haabe paa, at man vedblivende vilde gaa den Vej som tidligere, nemlig at overlade til de lokale Landboforeninger og de paagældende Fællesforeninger at afgøre Præmiefordelingen. Jeg finder mig derved foranlediget til at udtale, at hertil siger jeg fuldtud ja. Jeg tror, at Sagen er i saa god Gænge netop i de lokale Landbrugsforeninger og Provinsfællesforeningerne, at jeg ikke finder nogen som helst Foranledning til at gøre Forandring i saa Henseende. Endelig spurgte det ærede Medlem, hvorvidt man, foruden de i Anmærkningerne nævnte Husdyr, kunde haabe paa, at ogsaa Fjerkræet maatte komme med ind under Avlscentrerne. Jeg skal erkende, at den Gang jeg skrev Anmærkningerne, havde jeg ikke tænkt mig, at Hønsene skulde gaa med ind herunder. Jeg erkender fuldt ud den store Betydning, en vel udviklet Fjerkræavl har for Landet, og at det jo er overordentlig smukke Resultater og store Indtægter, der derigennem tilflyde navnlig det mindre Landbrug, og jeg kan derfor kun udtale,